

UDĚLEJTE SI VLASTNÍ MEZIKROUŽEK

Protože mezikroužky jsou jednoduchá zařízení, můžete si je snadno vyrobit sami. Pokud máte přebytečnou krytku těla fotoaparátu a bajonetu objektivu, stačí, když je jen slepíte zády k sobě a pak vyříznete vnitřek, aby bylo vidět skrze tuto kombinaci. V závislosti na provedení krytek vytvoříte mezikroužek o délce cca 15 mm. To je dostatečné pro ověření funkce mezikroužku.

Chcete-li se zabývat výrobou vážněji, můžete si vyrobit mezikroužek s reverzní funkcí, což je kombinace mezikroužku a mechanismu umožňujícího připevnit objektiv v opačném postavení. Rychlé nahlédnutí na internet vám poskytne více podobných návodů pro výrobu reverzního mezikroužku. I já jsem podobný návod napsal před lety při použití plechovky od chipsů Pringles (www.kamps.org/g/?ovah).

přípevníte k tělu fotoaparátu stejně, jako by to byl objektiv, a objektiv připojíte k mezikroužku stejně, jako by šlo o připojení k tělu fotoaparátu. Dobré mezikroužky propojí i elektroniku fotoaparátu a objektivu, což znamená, že vám zůstane zachované řízení clony a zaostřování objektivu.

Mezikroužky můžete mít v sadách v rozsahu 13 mm až 24 mm, často v kombinaci s jinými délkami. Spojením mezikroužků o délce 13 mm a 24 mm získáte mezikroužek 37 mm.

Použitím mezikroužků ztrácíte tím více světla, čím delší je jejich kombinace. Obecně to však není závažný problém. Pokud pracujete s velkým přiblížením, používáte tak jako tak

stativ, a většina současných fotoaparátů má TTL měření světla. Navzdory použití mezikroužků tak zajistíte správnou expozici snímku.

S mezikroužky můžete kombinovat téměř všechny objektivy. Objektivy s delšími ohniskovými vzdálenostmi poskytují menší zvětšení, širokoúhlé objektivy vám umožní více se přiblížit. Spojení mezikroužku s délkou 25 mm a objektivu 28 mm je opticky nepoužitelné. Nebudete schopni zaostřit.

Mezikroužky jsou skutečně jednoduché zařízení, které uvnitř neobsahuje nic jiného než vzduch, a tak nemáte žádný důvod k pořizování značkových mezikroužků. Pokud se ujistíte, že jsou z kovu, mají vnitřní povrchovou úpravu zabráňující odleskům a jejich bajonet odpovídá typu fotoaparátu, nemůžete nic pokazit.

Abyste si nemuseli pořizovat několik stejných filtrů nebo reverzních kroužků pro různé objektivy, pořiďte si redukční kroužky. Vypadají podobně jako filtry bez skla a mají na obou stranách závit s různými průměry. Redukční kroužek 52–55 je znám jako „step-up“. Našroubujte ho do filtrového závitu o průměru 52 mm na objektivu a do kroužku pak namontujte filtr s průměrem 55 mm. Opačně, redukční kroužek 55–52 je „step-down“. První číslo je vždy průměr blíže k objektivu.

Když používáte objektiv v opačném postavení, všechna elektronika a kontakty, normálně chráněné tělem fotoaparátu, jsou volně vystaveny. Abyste zabránili poškození těchto částí, můžete zničit krytku objektivu. Vyříznete v ní otvor a nasadíte ji na objektiv. Tak zabráníte poškození jeho vnitřku.

Květ v botanické zahradě. Snímáno objektivem s pevnou ohniskovou vzdáleností 50 mm, f/1.8 na levném neznačkovém reverzním kroužku. 1/125 s, f/3.5. ISO 100.

Reverzní kroužky

Opačně připojený objektiv, ať už přímo na těle fotoaparátu nebo na makroměchu, je nená-

Hleďte výraz „reverzní kroužek“ u popisů snímků, abyste viděli, jak užitečné bylo tohle nenákladné příslušenství při tvorbě této knihy.

kladný způsob účasti na poli makrofotografie; často s fantastickými výsledky, podobně jako snímek 2-16. Je sice možné přidržovat objektiv u těla fotoaparátu, ale já to nedoporučuji. Fotoaparáty jsou nákladné a objektivy zrovna tak. Nechcete, aby vám upadly na zem, poškrábaly se či se jinak poničily. S použitím reverzního kroužku se dostanete na blízko, ale stejně jako při jiném úsilí v extrémní makrofotografii, bude se vám těžko zaostřovat. Reverzní kroužek má tvar kruhu, je z kovu a má bajonetový úchyt na jedné straně (stejný jako objektiv) a na druhé straně kroužku je vnější závit, který odpovídá závitu pro filtry před předním členem objektivu.

Nejlepší způsob, jak ochránit svou výbavu před poškozením, je pevné spojení objektivu